

[Sigsgaard.]

Vi ved, at niveaudeling og karaktergivning i en skole, der indholdsmæssigt er borgerskabets skole, og hvor vægten ensidigt er lagt på teoretisk indlæring, vil betyde en social sortering, og derfor går vi naturligvis skarpt imod det. Men det er, som om socialforskningsinstitutets undersøgelser, læseplanudvalgets notat og hele den debat, der er foregået omkring og i folkeskolen i de senere år, har været uden betydning. Alt det spores ikke i lovforslaget. Derfor er det unægtelig med spænding, man imødeser ministerens ændringsforslag, og hun har jo i dag løftet lidt af sløret for, hvad de kommer til at gå ud på.

Jeg vil da godt sige, at jeg kan være enig med ministeren i alle hendes indvendinger, tror jeg nok. Tendensen i dem er jeg i hvert fald enig i, men desværre accepterer ministeren åbenbart prøverne — hun gik meget let hen over det her — og tilsyneladende også karaktererne. Jeg håber, jeg har misforstået det. Men hvis ministeren, hvad jeg synes, bøjede sig for meget henimod de borgerlige partiers synspunkter, var det det rene vand ved siden af den smidighed og elegance, med hvilken hr. Erling Olsen bøjede sig og socialdemokratiet så langt imod højre, at kun gulvet forhindrede ham i at bøje sig endnu dybere, og det er der grund til meget stærkt at beklage. Det er, som om socialdemokratiet kun kan se én måde at tage fat på det problem på, vi har med den reaktionære bølge, der rammer os, men der er altså andre muligheder end at svømme med.

Lovforslaget arbejder med en fagdelt og en timedelt skole. Det er nogle traditioner, der stammer flere hundrede år tilbage, uden at der nogen sinde er ført særlig godt bevis for, at det er en ideel måde at lave skole på. Forsøgene med p-fagsordninger med nye fag og fagkombinationer har ikke smittet af på lovforslaget. Tilvalgsskolen sætter først ind i 8. skoleår og med en meget traditionel fagkreds, og de andre fag, der dog ifølge § 9 kan tilbydes, skal være kunstneriske eller praktiske fag, ikke noget med psykologi eller barnepleje eller socialarbejde eller etik eller idéhistorie eller dagliglivets jura eller den slags ting. Det skal holdes uden for skolen efter lovforslaget. Til gengæld har kristeligt folkeparti fået gjort sin indflydelse gældende. Der bliver væsentlig mere kristen-

domskundskab, vel at mærke ikke religionskundskab, og børn af forældre, som ikke er medlem af noget trossamfund, skal ikke kunne fritages. Det er klart, at vi må gå imod forslaget formuleringer her.

Lovforslaget sigter imod en statisk og konkurrencepræget borgerskabets skole, imod en skole, der bygger på de 3 k'er: konkurrence, karriere og kontrol. Dets gennemførelse vil i alvorlig grad forstærke de problemer, der findes i skolen allerede i dag.

Lembourn (KF):

Jeg har ikke bedt om ordet for at rejse nogen kritik imod lovforslaget som sådant — der er mange fornuftige ting i det — men for at komme med en opfordring til ministeren og til medlemmerne af undervisningsudvalget og derefter siden hen til de mange mennesker, som skal arbejde med denne lov, hvordan den nu end kommer til at se ud, når den er færdig, nemlig om at interessere sig mere for et specielt område, de musiske fag. Enkeltpersoner og enkelte politikere har igennem lang tid kæmpet for disse fags betydning, og ikke uden virkning. Det glæder mig, at der i lovforslaget tales om formning og musik fra 1. til 5. klassetrin, men jeg beklager til gengæld, at det obligatoriske dermed hører op.

Jeg er også godt tilfreds med, at der i bemærkningerne står, at de musiske fag skal have en rimelig plads, men jeg beder om, at man sprogligt fortolker „rimelig“ rigtigt, for det må jo være det modsatte af urimelig, og det er nærmest den situation, de musiske fag hidtil har været i, så hvis ellers man fortolker ordet rigtigt, skulle der være en chance for noget større interesse.

Faget dansk skal styrkes, og det er godt. Man må kunne tale, læse og skrive sit sprog for at kunne fastholde sammenhængen i en kulturkreds, men det er rigtignok et spørgsmål, hvilke pædagogiske metoder der egner sig bedst. Terperi i grammatik og bogstav-lære er måske ikke lige sagen, og netop her ville den musiske pædagogik — og det vil især sige litterært kreativt arbejde — måske være vejen til på en langt bedre måde at lære det danske sprog.

Hvis vi ser på vores sproghistorie, så var det danske sprog jo kaudervælsk, når vi går tilbage til middelalderen, det var sådan halvfortysket og kvartforfransket. Der var